

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscripte nu se
retrimet.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anuștiri:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Schleier, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz; J.
Dunnberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernus; în
București: Agenția română, Suce-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoly & Lebnium.

Prețul inserțiilor: o serie
garmonă pe o colônă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. senu 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL VII.

„Gazeta” iese în 12-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul inului Nr. 30 etajul I:
1. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a.
senu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 165.

Brașov, Joi, 28 Iulie (9 August) 1894.

1894.

Ungaria și România.

Brașov, 27 Iulie v.

În tabăra ministrului-președinte Wekerle domnesce de un timp încoco o mare amimositate în contra străinătății, care „sprijinesce anumite dorințe ale naționalităților”, și mai ales în contra României.

Wekerle s'a reținut în vorbirea sa dela Baia-mare de-a acusa directu România și guvernul ei, der se pote ceti printre șire, că totu acolo țintese, când amintese „esagerările prin cari se invinuesc Ungurii înaintea Europei culte și înaintea lumii întregi, că ar urmări aci o politică neumană, violentă și nimicitoare față cu naționalitățile”.

Organul oficiosu alu ministru-lui-președinte, „Pester Lloyd”, stându mereu la înălțimea nerușinării evreo-maghiare, cu care tracteză cestiunile cele mai seriose și delicate, spune încai pe față, că România e piatra scandalei, ea și numai ea e cauza, că cestiunea naționalităților a devenit acută, și că a fostu înăsprită prin influințele dinafară alu căroru isvoru e — Bucureșciul. Ba își dă aerul, acestu oficiosu, de-a face chiar o imputare d-lui Wekerle, pentru că a fostu atâtu de complexant, ca să absolve guvernul român de vina, că ar sprijini acele dorințe ale naționalităților, adică „agitațiunea”. Der pentru aceea nu negligă de-a da o lovitură nu prea dulce d-lui Kálnoky, esclamându: „Da, aceste influințe esterne formeză capitolul cel mai trist de nonșalansă diplomatică și de neglijiare a îngrigirei datorite.”

Audiți acolo! Senu fi în stare d-lu Kálnoky a face, ca guvernul român să vorbească unu cuvântu înțeleptu și dojenitoru măcaru cu Academicianii români, cari tocmai acum au răspândit în lume „un pascvilu contra Ungariei”.

Din toate se vede, că partida guvernului ungurescu vré să facă în totu chipul o presiune asupra ministrului de esterne, conte Kálnoky, pentru-ca să intervină „mai energicu” pe lângă guvernul român, cu scopu de-a pune capétu acelor influințe, despre cari se susține, că ar nutri agitația la noi.

Scim, că cu ocașiunea trecerei sale prin Viena, regele Carolu alu României a primitu în audiență pe contele Kálnoky, și e mai multu ca probabilu, că regele se va fi folositu de acestu privilegiu, spre a arăta ministrului nostru de esterne, că isvorul agitațiunei, ce a cuprinsu spiritele în România, este și rămâne sistemul de crudă prigonire, ce se continuă necurmatu și totu mai vehementu în Ungaria și Transilvania față cu elementul românesc, și că prin urmare reul trebuie să fiă lecuitu la rădăcina lui.

Contele Kálnoky va fi răspunsu cum va fi pututu mai bine; elu a datu doveđi, că înțelege, că isvorul reului nu este în România, der n'a dovedit și aceea, că are energiă destulă de a-lu combate acolo, unde este. Pote să simte cu mâinile legate, când se tracteză de-a vorbi o vorbă cuminte și serioasă și cu guvernul ungurescu. Ba decă ar fi să credem unei informațiuni ce-o primesce oficioasă „Pester Correspondenz”, din Viena, ar trebui să compătimum pe d-lu de Kálnoky, că a cățutu în cursa, ce i-a pus' o d-lu Wekerle.

I se scrie adică din Viena numitei Corespondențe, că contele Kálnoky, cedându presiunii, ce se face de unu timp încoco asupra-i, n'ar mai voi să aștepte să i-se adreseze o interpelația în viitorea sesiune a delegațiunilor, privitoru la „esesele din România”, ci s'ar fi hotărît să dea elu însuși delegaților deslușirile cele mai detaliate.

Cam de ce soi arfi aceste deslușiri se pote vedé din esplicarea, ce-o face Corespondența oficioasă din Pesta, ca introducere la scirea de mai susu.

Ne spune, că contele Kálnoky a făcutu în anul acesta și în celu trecut guvernul român de repețe ori „fôrte energice și urgente remonstrări asupra uneltirilor agitatorilor români, cari suntu directu dușmânose intereselor statului ungaru și vatêmă raporturile internaționale. Acesti agitatori de profesione predică cetățenilor ungaru de naționalitate română machinațiuni de înaltă trădare, le importeză și le sprijinescu cu ajutore bănesci”.

Și acuma vine, ce vine! „Pester Corrsp.” adauge, „că unu rezultat practic alu acestor gravamine (ale lui Kálnoky-Wekerle) se pote aștepta numai atunci, decă guvernul român, în interesul propriei ordine de stat și monarchice, se va vedé constrinsu de-a cere dela parlamentu nou plenipotent legislațive, spre a puté pune stavilă uneltirilor anarchiste ale unei părți a pressei române, ce predică dilnicu crima”.

Cei-ce se nutrescu cu asemeni speranțe se potu culca liniștitu pe o ureche, căci înzadar voru spera și îndesertu voru aștepta dela orice guvern român, ca să se pună în conflictu cu libertățile țării, de dragul d-lui Wekerle, care ar vrea să-și cumpere așa de ieftinu liniștea de care are lipsă țera ungurască.

Decă i s'au făcutu în adevêru guvernului român observațiuni și remonstrări, de felul celor amintite, de sigur, că acesta nu va fi fostu în perplexitate de-a da răspunsul cuvenit, arătându, că „esesele anarchiei interne politice” sunt a se căuta în mijlocul șovinistilor maghiari, cari au sêvêșit faptele

eroice dela Turda, Oradea mare etc. ér nu în sinul poporațiunei statului român, care s'a distinsu întotdeauna prin generositatea și sentimentul ei de dreptate.

Noi suntem înclinați a crede, că ceea ce i-s'a raportat mai susu Corespondenței din Pesta, este mai multu o dorință pentru viitoru, și încâtu ar fi în acelu raport și ceva adevêru, acesta este privit prin prisma șovinistă maghiară.

Pentru raporturile oficiului nostru de esterne cu guvernul român pare caracteristică și disparițiunea grabnică a candidaturii contelui ungaru Zichy Tivadar la postul de ambasador în București, în locul d-lui Goluchowsky. Se crede, că această este de a se reduce la faptul, că numitul conte n'a fostu agreatu de guvernul român. Acum amunță totu „Pest. Corr.” ca sigur, că, după ce contele Goluchowsky persistă în demisiunea sa, va fi numit ambasadoru austro-ungaru în București consiliarul legațiunei din Petersburg, baronul Ehrenthal.

Acastă numire s'ar puté considera ca semn, că raporturile dintre guvernul austro-ungaru și guvernul român voru rămâne și în viitoru într'unu stadiu normalu, cu totă gălăgia, ce-o facu cei din tabăra lui Wekerle asupra pretinșelor machinațiuni, ce s'ar urzi și s'ar importa din România, în contra păcei interne a statului ungaru.

Șovinistii ungaru voru fi constrinși în cele din urmă, prin puterea faptelor și a împrejurărilor, să recunoscă, că isvorul reloru, cari turbură liniștea poporațiunei statului ungaru și produc iritațiunea și nemulțumirea cea mare, este în Budapesta, ér nu în București.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Suferințele femeilor.

Din gura unei femei.

Dău este unu blăstăm a fi femeia, și încă pe lângă acesta a nu pierde nici umorul. Dăme Dumneșeule, câte nu se pretind dela o femeia!

Se socotesce, ca unu lucru de sine în țelesu, damele mele, că trebuie să aveți unu esterioru plăcutu, căci altfelu nu numerați nimic. Unu bărbat pote fi câtu de urit, și totuși pote să se bucure de o popularitate considerabilă. Pentru nimeni nu este bătătoru la ochi, decă îi acopere fața o pădure de per de barbă, senu decă are o gură așa de mare, ca și porța unei șuri: toate acestea lui nu-i detragu nimic. Și decă umbli îmbrăcatu cu negligență și încreșese din frunte timpu de 24 de ore, atunci prietini lui vorbescu de multele griji, ce le are, și de profunditatea cugețarilor sale, și dău, că creșele acelea sunt nise dungii, cari i s'au întipăritu pe frunte din cauza multelor cugete chinuitoare. Dău, naturalu, deorece nu lasă să trecă

nici o zi, în care se nu-și dojenescă nevasta pentru cafeaua, care, cum dăce, n'ar fi destul de tare.

O ființă femeiescă trebuie să se țină totdeauna în cea mai mare ordine. Pêrul ei trebuie să fiă continu frisat și ars, după cum cere moda zilei, trebuie să-și pudreze fața și să aibă o taliă svelță; și între ori ce împrejurări ea trebuie să se întocmescă după aceste recerinte, ori câtu de amară i-ar fi dispoșiția; toaleta ei trebuie totdeauna să fiă așa, cum n'a fostu în anul trecut, dintre nasturii ghetelu nu este iertat să lipsescă nici unulu, nu-i e permis să fiere, să se suie pe pom, să arunce cu pietri după pisici, senu să se certe, când e réu dispusă.

Nu-i e permis să se arate sêra singură pe strade, căci acesta nu se cade femeilor, decă n'au lângă ele unu protector; decă plouă, ea nici de cum nu pote merge acolo, unde voiesce, căci pêrul ei s'ar derangia și și-ar murdări ghetele și marginele fustei; nu-i este cu putință să între în secta francmasonilor, căci ar descoperi tot secretele; nu-i e iertat să fumeze, căci acesta nu i e „fashionabil”, și

nu pote să facă nimenui curte, căci s'ar espune fôrte multu critice.

Der trebuie să caute a se mărita înainte de-a fi ajunsu etatea de două-deci și cinci de ani, căci altfelu totă lumea vorbesce de ea; omenii ar suspina oin cauza ei și toți s'ar mira, că ore de ce n'o iau bărbății, și toate fetele bătrâne și văduvele ar ride în pumni și ar tăce privind'o ironicu. O, surisul acesta! Și aceste priviri sarcastice! Sunt de dece ori mai rele, decât defaimările.

E lucru grozavu a rămâne fată bătrână. Ori cine o scie, și chiar și femei, cari sunt măritate după beivii și cari se oertă cu ei câte șapte zile din săptămână, varsă lacrimi amare pentru ființa, ce stă singură și o numesc: „sêrmana fată bătrână”.

O reprezentantă a sexului debilit trebuie să ia unu bărbat cu avere, senu atunci nu se mărită „bine”. Și a se mărita „bine”, acesta e Alfa și Omega pentru fiă-care existență femeiescă — adică privit din punctul de vedere, pe care, peste totu îl au omenii în această privință. Toți se interesează, când se mărită o fată; vecinii se

adună și pertracteză lucrul, se aud voci pentru și contra, că ore ea e destul de bună pentru el. (Der nici odată nu se vorbesce de aceea, că or: elu e destul de bun pentru ea). Și apoi încep a critica forma nasului ei, își povestesc anecdote, ce om leneșu i-a fostu moșul și cum mătușa ei avea odată o șatră, unde vindea lapte amestecat cu apă.

O femeia trebuie să porțe mănși Nr. 4³/₄ pentru mări de Nr. 5¹/₂, și spesele pentru obiectele de toaletă trebuie să le acopere din banii pentru economia casei; pe lângă acesta apoi încă mai trebuie să fiă îmbrăcată întotdeauna cu gust și după moda cea mai nouă, și trebuie să fiă vană, căci — după cum se dăce, — o femeia fără vanitate nu pune prețu pe sine; și trebuie să fiă prietinosă față cu șeracii, și în fiă-care seson cel puțin odată trebuie să conlucre la unu bazaru filantropicu, trebuie să fiă în stare a face haine pentru păpușe și când e resbelu să facă scame.

Trbuie să fiă bună bucătără și să scie curăți cămășile bărbatului tocmai așa de frumosu, ca și când le-ar căpeta dintr'unu magazinu de modă. Trebuie să cossă nasturii tuturor membrilor bărbătesci din casă

Intîmpinările din Deșiu.

II.

Cestiunea prezentării unui memoriu ministrului de interne unguresc putea să fie și să treacă de-o cestiune oportună înaintea unor omeni cu totul neesperți în ale politicii, dér înaintea unor bărbați experimentați de talia d-lor Manu și Munteanu trebuia să fie a priori clară, că ori-ce fel de „memorial” prezentat d-lui Hieronymi în condițiunile actuale, era o umilire, un desastru pentru cauza noastră națională.

După ce am fost împiedecați de a supune gravaminele noastre naționale la piciorul tronului, după ce pentru acesta încercare membrii comitetului nostru au fost osândiți la temniță, a ne adresa c'unui memorandum special ministrului unguresc ar fi însemnată, că vom să serutăm varga, cu care am fost bătuti.

Și încă n'ar fi fost așa bătătoru la ochi decât cel puțin guvernul ar fi manifestat ore-care bunăvoință, ore-care intențiune de îndreptare față cu noi. Dér ați auditu ce a răspuns d-lui Hieronymi deputațiunii care s'a dusu la el în afacerea brutalităților gendarmilor; d-lui Farcașu a fost de față. Ați auditu ce a spusu la Coșiocna. Ministrul ne cere să capitulăm, fără dora și pôte, și nici că vrea să scie de plângerile noastre.

Ei bine, ce altu înțelesu ar fi pututu avé în acestu momentu predarea unui memorandum ministrului Hieronymi, decâtu acela, că am voi să-i arătăm, că suntem gata a intra în discușiunea condițiunilor de capitulare?

Acésta trebuia să-i fie claru unui Aug. Munteanu. Dér d-sa dice, că ministrul a venit „de bună voia și cu bunu obrazu între noi.”

Era cu putință ore ca ministrul să vină cu bunu obrazu la noi, după tôte cele petrecute în timpul din urmă? Decă însu d-lui Munteanu i s'ar păré, că tôte cele întemplate suntu nimicuri, atunci ar trebui să aibă cel puțin tactulu de a tăce, când însuși foi ungurescu ca „Magyar Allam” susțin, că „guvernulu actualu ungurescu nu va rezolva nici-odată cestiunea română, pentru că îi lipsesce buna intențiune și simțulu de dreptate.”

Dér „trebuia decât ministrul vine între noi să-i servim și noi cu informațiuni” adauge d-lui Mun-

teanu. Celu ce are lipsă de informațiuni le cere. Și decă le-ar fi cerutu ministrul, credem că le-ar fi și primitu pe-o cale mai scurtă, fără temenele umilitore.

Nici prin gându nu i-a trecut însu d-lui Hieronymi de-a se informa asupra postulatelor noastre naționale, căci ne-a spus clar și limpede, că dela punctulu 1 până la cel din urmă respinge programulu nostru, că pe basa acestuia nici nu vrea să stea de vorbă cu noi.

Ce scopu mai puté avé prin urmare unu memorialu, care se i se fi prezentat ministrului? Acela pôte de a inaugura unu „modus vivendi” de care amintesce d. Manu?

Dér astăzi acestu „modus vivendi” n'ar puté fi decâtu capitularea în sensulu strictu alu cuvântului și acésta de sigur nu pôte fi dorința domnilor din cestiune. Atunci de ce au mai insistat pentru memorialu? Și decă majoritatea a decisu să nu se prezenteze nici unu memorandum și d-lor s'au supus, de ce au mai datu nutrementu la noué bănueli prin aceea, că contra decisiunii conferenței din Deșiu s'au dusu neinvitați la ministru?

Nu a fostu dér în dreptu corespondentulu nostru de a critica cu tótă asprimea acésta atitudine șovăitoare a acelora, dela cari s'ar fi așteptat în prima liniă să dea exemplu de disciplină, de tăria și de constanță?

D-lui Aug. Munteanu se mai plânge, că corespondentulu nostru s'a legat de proiectulu de memorandum alu d-sale, citându din elu câte-va pasage scóse din contextu fără de legătură. Noi nu putem sci cum a ajunsu să cunósca cuprinsulu ace lui proiectu, dér dicem și noi, că făcea mai bine și mai corect să citeze din elu părți întregi, ca să nu i se stîrbesă adevărutul înțelesu.

Pentru noi este însu irelevantu ce felu de expresiuni conține acelu proiectu, „care este numai în stadiulu cugetului”, ci lucrulu de căpeteniă este cugetulu însuși de-a debuta c'unu ast-fel de memorandum tocmai acuma, într'unu colțu alu țării Ardélului, cu concursulu numai a câtor-va Români din tinutul Deșiuului.

Nu vede d. Munteanu, că le-a mánat numai apă pe móră celoru dela „P. Lloyd”, cari speréză, că memorandumulu din puicul mesei d-sale, care „nu s'a pututu presenta din cauza amărăciunii ce domnesce între Români și a secerișului”, se va presenta ministrului după secerișu?

asa de tare, încatu să nu se rupă între ori și ce împrejurări ale vieții, și în deposeditul de ciorapi (călțuni) are să domnescă o astfel de ordine, încatu pentru veci să fie eschisă posibilitatea, de a descoperi în ei găuri.

Totdeauna trebuie să fie gata, a afla ori și ce a pus la o parte, seu ce a perdutu șofulu ei, căci bărbatulu nici-odată nu scie, unde e de aflatu ceva. Iși aruncă ghețele sub fotoliu, și după ce mai târziu le caută o jumătate de oră, în fine apare înaintea femeii lui cu fața unui ângeru răsunător și îi aruncă în față: că unde draculu i-a pus ea ghețele!

Ea trebuie să închidă tôte ușile după domnulu și măestrulu ei, și eventual și ale cassei de fier, decât peste totu are una.

Și apoi se pretinde, ca unu lucru de sine înțelesu, ca femeia să ia pe mititelulu sub scutul ei, chiar și decă prima minune de copil s'a înmulțit la jumătate duzină. Și decă micutul are dureri de pânțec, seu de dinți, seu are friguri, șarlăh, tusa, seu se împunge în picioru cu aoulu, seu strigă și sbieră — atunci cu-o absolută siguranță se pôte aștepta, ca șofulu ei să-i

dea a înțelege cu-o căutătură severă, „că doresce să vadă copilulu liniștitu”, și din tôte apare, ca și când numai ea singură ar fi răspundătoare pentru existența mititelului și numai ea ar merita dojene.

Și decă are migrenă, nimeni nu se interesază de ea — căci o femeia totdeauna are migrenă. Și decă este atât de nervosă, încatu „stă să se sue pe păreți”, nu-i vine nimăru în minte, să închidă ușa mai încet, nimeni n'o aședă pe unu fotoliu, n'o acopere cu o cuvertură, nimeni n'o mângăe, cum se întemplantu între astfelu de împrejurări c'unu bărbatu.

Ași puté continua până la infinitu cu descrierea suferințelor, ce trebuie să le îndure femeile, și decă există vr'unu bărbatu, care crede, că femeia are măcaru odată unu césu plăcutu, atunci poftescă să încerce așa îngreuna capulu c'unu chilo de peru falsu și să-și stringă trupulu într'unu corsetu, să îmbrace o jachetă strimță, în fine să fie elu însuși femeia, și atunci apoi să vadă cum îi va veni la socotela.

(„Bp. Tg.”) V. S.

D-lui Munteanu trebuie să aibă tăria de a purta consecențele atitudinii sale, are însu dreptu să ceră, ca critica să fie obiectivă. În punctulu acesta îl sprijinim, să facă numai și d-sa așa, cum cere să lucre alții. Dér întîmpinarea d-sale numai obiectivă nu este, de aceea nici nu ne-a pututu convinge despre corectitatea procederei sale.

Cătu pentru corespondența din „Gazeta” amu doveditu, credem, că deși a conținutu o critică aspră, a fostu întemeiatu pe fapte ce nu se potu răsturna prin apostrofări grosolane și necioplite la adresa Redacției noastre, care n'are lipsă de îndrumările d-lui Munteanu, ca să scie ce să publice, ce corespondenți să primescă și cum să trateze cu ei!

Wekerle despre cestiunea de naționalitate.

Dăm astăzi din cuvântu în cuvântu acea parte a discursului, ce l'a ținutu ministrulu președinte în Baia-mare, — care se referesce la cestiunea de naționalitate. Eță ce a quisu d-lui Wekerle în privința acésta:

Cestiunea de naționalitate, ca să dicu așa, deși în genere o astfelu de cestiune cu nu recunosc — este cuprinsulu acelor gravamine, în urma cărora în statele poligote se se înființeze corporațiuni deosebite, ceruri administrative deosebite după diferitele naționalități; aici, înlăturându-se limba statului, se se valideze limba altor naționalități. Acésta însu nu se ține de gravaminele mai noué; în privința originei este contimporană cu punerea cestiunii de naționalitate, ca o problemă generală, și care a eșitu la ivelă în primul cuartal alu vécului trecut. Acésta cestiune se pronunță și la noi, la începutu mai moderat, mai târziu în ceruri mai largi în totu decursulu vécului acestuia. După părerea mea cestiunea acésta va fi desbrăcată de caracterulu ei eminent și de primul rang, de cătră cestiunile sociale, economice și socialiste. Acésta însu nu ne pôte reține, de-a ne ocupa fundamentalu cu acésta cestiune, fiind-că nu putem trece la cestiuni mai noué, fără de a regula cestiunile mai vechi.

Cu pretensiuni de natura acésta ne întelnim, d-lor. cu ocazia redactării re-scriptului din 1866, în care facem promisiunea, că noi vom fi cu atențiune față de pretensiunile echitabile ale naționalităților, pretensiuni, cari nu jignesc interesele statului; ne întelnim la 1868, când cu aducerea legii de naționalitate; ne întelnim după aducerea acestei legi îndată la adunare din Timișora; ne întelnim în fine la 1881, când s'a făcutu programulu din Sibiu. Cestiunea acésta de naționalitate așadéră nu este de proveniență mai noué, ci numai esperiamu la ea unele abscese mai noué; esperiamu, că anumite postulate de naționalitate sunt sprijinite din afară. Din afară se despesu, dér nu sunt sprijinite de cercurile oficiose ale streinătății, căci după informațiile mele, cercurile oficiose stau departe de așa ceva — ci ele își află spriginulu în societăți din streinătate.

Domnilor! Ne întelnim și cu altă abnormitate, cu acele esagerări, cu cari ne acasă pe noi înaintea Europei culte, înaintea omenirei, că noi am voi să urmăm o politică neumană, forțată, nimicitoare. N'o amintesc acésta aici, că dora m'asfi îndoi, că s'ar afla aici omu seriosu, care să țină acésta acasă de adevărată; ci o amintesc, ca să constat pentru streinătate neadeverătatea și ingratitudea acestor acuse. Suntem acusați, că maghiarisăm cu sila.

Eu, ca bărbatu dela guvern, trebuie să punu curatu și precisu principiulu, că vrem să facem pentru fii-care cetățeni alu statului accesibilă limba maghiară. În acésta stă cestiunea maghiarisării la noi. Dér față cu dispozițiunile legilor noastre nu vom suferi nici unei încercări seu agitațiuni de-a zădărnici acestu scopu alu nostru. De-aici în-

se nu se pôte deduce maghiarisarea cu forța.

Ar fi o presupunere ne bună a dice despre unu bărbatu de stat, că ar vré să maghiariseze cu forța; în raporturile noastre acésta se opune realității și adevărului; arate-mi cine-va unu singuru omu din româ-nimea maghiarisată cu forța! Acésta amu adus înaintea pentru-ca să mi-se arate unu singuru esemplu alu maghiarisării forțate. Față de aceste acuse nedrepte, noi trebuie să ne îngrijim, că întru câtu (Români) comitū fapte contrare legii, acele să fie pedesite pe cale legală. Dispozițiuni de asemenea natură am și luat în timpul din urmă cu cea mai mare rigore; trebuie să ne îngrijim, ca terorismulu să n'aibă teren în țera acésta, din care causă e de lipsă să luăm ast-fel de măsuri polițienesce — le-am și luat deja — cari să fie în stare a garanta liniștea publică.

Până acuma, noi tocmai din punctulu de vedere alu liniștei publice și alu restrîngerii terorismului, am luat dispozițiuni, cari se pôte că apar forte stricte, dér ele erau neîncungurabile în interesulu liniștei. Așa de esemplu, *communa națională din Sibiu*, care funcționa fără statute, a cărei activitate se îndrepta și asupra legăturilor cu streinătatea, am desființat-o; ținerea singuraticelor adunări nu le-am permis și nici pe viitoru nu le vom permite, fiind-că mărturisim și înținem la principulu, că noi nu putem permite ținerea de adunări, în cari li-se face posibilu a intra aici pe teritoriulu țării, și cetățeni, cari nu sunt supuși ungaru. Ba decă va fi de lipsă, vom aduce în privința acésta măsuri restrictive și de opreliște, ca individi singuratici, să nu se pôte provoca pe nedreptulu la streinătate, ér din streinătate să nu primescă ajutoru contra rețelor, cari decă gândesc că există au datoru de a-le sana aici înăuntru.

Față de aceste dispozițiuni stricte, cari garantéză liniștea publică, integritatea statului, noi pretindem tare respectarea acelor principii cardinale ale politicii maghiare, cari dela 1868 sunt necontentitu dătătoare de tonu; aceste principii cardinale constau în aceea, că nu vom suferi nici o încercare, ce tinde la dismembrarea întregității statului maghiar; nu vom permite nici unu felu de reuniri cu dreptu publicu, cari ar împărți pe locuitorii acestei țări după naționalități, cari ar forma reuniri administrative de naționalitate separate, seu ar împărți țera în ceruri naționale. De altă parte însu la aplicarea legilor nu vom face nici o deosebire de limbă. Tôte instituțiile statului le vom face accesibile pentru naționalități. Le vom face părtașe de-o administrațiune îngrijită și binefacătoare și de tôte favorurile și binefacerile ei. Ba întru câtu permite puterea și influința statului, ne vom îngriji și de aceea, ca în cetățenii de limbă streină să deșteptăm conștiința și convingerea, că în tôte privințele, ei sunt cetățeni egalu îndreptățiți ai acestui stat. Acésta este politica tradițională, pe care trebuie să-o urmăm fără de nici o știrbire; numai acésta pôte fi unca procedură a bărbatului de stat liberalu...

Kalnoky și Ungurii.

Diarulu „Deutsches Volksblatt” din Viena publică în numărulu seu dela 1 Augustu n. sub titulu „Góna în contra contelui Kalnoky”, unu interesant articolu, în care se ocupă și cu cauza română.

După ce arată atitudinea vrășmașă a pressei maghiare față cu contele Kalnoky, foia germană continuă:

Domni dela Budapesta vréu așa-dér — acésta rezultă lámuritu din declarațiunea lui „Pester Lloyd” — ca contele Kalnoky să constringă pe cale diplomatică pe guvernulu din București, ca să înăbușesc ori ce manifestățiuni de simpatii ale Românilor din Regat pentru conaționali lor din Ungaria. Privitu din punctu de vedere maghiar, lucrulu acésta pôte că e explicabilu, numai câtu nu trebuie să fie

atât de anost, ca pentru motivarea acestei pretențiuni să te provoci la interesul întregii monarhii. Acestu interesu prețind înainte de toate, ca relațiunile noastre esterne să fie bune și amicabile cu toate puterile, în special însă cu acele puteri, a oăroru simpatii, cu considerarea la interesele noastre orientale, e foarte de mare preț pentru noi. *O astfel de putere e România, și politica noastră externă ar comite un păcat neiertat, decât satisfăcându dorințele Maghiarilor, s'ar amesteca în raporturile interne ale României, vrându să constrângă pe guvernul acestuia, ca să suprimă cu forța manifestațiunile de simpatii ale poporului român pentru naționalii săi persecutați și aserviți de Maghiari.* Abstragându cu totul dela impregiurarea, că ne indoim serioș de succesul unui astfel de amestec, der acesta ar duce numai acolo, ca România să ajungă în timpul celu mai scurtu în apele politice rusesce. Ar fi oare acesta în interesul întregii monarhii?

Dela anul 1868 încôce, în urma incapacității politice a partidelor de dincoace de Leitha, Maghiarii s'au obicnuțu a identifica interesele maghiare cu interesele întregii monarhii. Câți bani ne-a costat pe noi oei de dincoace de Leitha acesta, câte dejosiri ni-a adus nouă acesta, nu vom să mai repetăm la acestu locu. Amintim numai, că noi cei din Cisleitha suportăm cea mai mare parte a cheltuelilor pentru oficiul externelor, pentru armată și flotă, că noi avem să suportăm partea cea mare a contribuției de sânge, prin urmare interesele Cisleithanei în direcția politice noastre esterne reclamă cel puțin totu atâtă considerare, ca cele maghiare, și în casul acesta cu atâtu mai vortos, că aici nu e vorba de dorințele întregii populațiuni din Ungaria, ci exclusiv numai de aspirațiunile minorității jidano-maghiare. Noi și nemaghiarii din Ungaria vremu însă să întreținemu cele mai bune relațiuni cu România. Intemplantu-se în realitate ca guvernul maghiaru să aducă în sesiunea de toamnă a delegațiunilor chestia română pe tapetu, atunci ar fi de doritu, decât s'ar găsi în delegațiunea de aici cineva, care să aiba curajulu de-a ocroti interesele statului comunu față cu cutezanța jidano-maghiară.

Din voci latine.

Generalul Clemente Coste, senatoru alu regatului italianu, scrie d-lui Urechia:

Mulțumescu, că mi-ai datu ocaziune să-mi exprim simpatia pentru acei fi din familia romană, cari au să fiă aruncați în carcerele Ungariei, pentru-că au cutezat să afirme, că poporele, cari locuesc marea vale a Dunărei și faedurile Balcanilor, diverse prin sânge și prin limbă, voru cerca în vanu printr-o unitate impusă acea forță și acea desvoltare, care singuru li-o pôte da unu statu federativu, unu statu, care respectându drepturile și tradițiunile fiăcării națiunii, să fiă convingu, că celu mai bunu mijlocu de a apăra independența tuturoru este de a apăra independența fiăcării.

Generalul Clemente Coste, senatoru.

Louis Deschamps dice condamațiunilor:

Primiți dela amiculu vostru din Franca urările și dorințele cele mai ardoțore pentru nobila voastră cauză.

Paul Leroy-Beaulieu, celebrulu profesor de dreptu, dice Ungurilor:

O naționalitate afrancată nu trebuie să oprime pe o alta.

Jules Simon trimite „espresiunea simpatiilor sale marelui poporu alu României, micu prin teritoriu, mare prin inimă“.

SCRIRILE ȚILEI.

— 27 Iulie.

Unu Român în luptă cu trei Ciangăi. Ni-se scrie: În zilele trecute locuito-

rul român *Niculae Dârstaru*, din Dêrste, a plecatu desu de dimineță la fabrica de postavu „Leonhard“ pe Timișu, însoțitu de flica sa Alexandrina de 14 ani. Trecendu de podulu celu mare de pe Timișu, se întelni cu 3 soldați ungru (Ciangăi) din Săcele, cari veneau spre Brașovu înarmați și îmbrăcați în haine de paradă. Fără ca Românulu să fi distu ceva cătră ei, toți trei soldații ciangăi săriră ca și nisce lupi tarbați asupra Românului și a copilei. Românulu N. Dârstaru, fostu soldatu, omu în etate de 41 ani, se sufulcă la luptă bărbătescă cu toți 3 soldații ciangăi, pe unulu dintre ei îl tocă în capu cu o ulcoică plină cu varză, ce și-o luase de acasă ca merinde; ciangăulu cădu josu, Românulu îi luă baioneta, cu care se apăra contra celorlalți doi soldați. Deși aceștia îi făcără câteva impunsături în mână, bravulu Românulu însă nu se lasă, ci le luă ambiloru baionetele și le rupse, apoi plecă cu fiă-sa mai departe, ér cei trei soldați merseră spre Brașovu, unde prezentându-se, fură arestați, ér N. Dârstaru și adf e în posesiunea baionetei, cu care s'a luptatu vitejesce și a scăpatu de mörte. Cercetarea penală s'a începutu la regimentu.

—o—

I-au dusu să flămânțescu. Bieții dacăli din Hodmezö-Vásárhely! căci de ei este vorba. Au dusu o mulțime din comitatulu Timișu la cursulu de limba maghiară, amăgindu-i, că voru căpăta diurne. Până acum însă n'au căpătat nițu unu crețaru, deși este a cincea săptămână, de când suntu torturați cu învățarea limbei ungresce. Mulți dintre ei au luat'o la sănătosa, cum spunu foile ungresce, căci nu mai puteau răbda fόμεa și alte necazuri. Rușine, rușine, să le fiă maghiarisatoriloru!

—o—

Sânțire de biserică. Curatorimea bisericice gr. cat. din Teoculu de josu (tract. Logiardului), invită la sânțirea bisericei locale, ce se va indeplini la 12 Augustu n. c. După actulu binecuvântării va urma petrecere cu joct în favorulu bisericei. Inceputul la 9 ore a m. Intrarea la petrecere l corónă. Ôșpeții voru fi provăduți cu cuarțiră, mâncare și beutură gratisu din partea poporului credinciosu. Suprasolviri se voru cuita pe cale diaristică.

—o—

Mörte subită. Dela Branu primimü intristătore scire, că d-ra *Olga Dima*, fiica mai mare a d-lui profesoru din Brașovu Panteleimonu Dima, a răposatü astădu subitü, în urma unei apoplexii, de care fu lovită în baie.

—o—

Școlă cehă pentru slovaci. În *Göding*, din Moravia, apröpe pe frontiera ungară, se va deschide în 16 Septemvru o școlă cehă-slovacă. Școlă e făcută cu scopu, ca să atragă tineri slovaci și să-i crească în spiritu slavü, scăpându-i astfel de maghiarisare.

—o—

O nouă flöre a șovinismului ungrescu. În Budapesta, după cum anunță „Budp. Tagb.“, s'a pornit o mișcare pentru de-a forma o reuniune, ce va avé de scopu combaterea socialismului și daco-românismului și va purta numirea de „Magyar Nemzeti Egyesület“. (Reuniune națională maghiară.) Comitetul provisoru a convocatü pe Vineri în 10 l. c. o adunare în sala casei comitatului, în care se voru debate în specialu scopurile reuniunii infecte.

—o—

Musica orășenescă va va mâne (Joi) unu concertu în „Schützenhaus“, cu unu programu alesu, din care amintimü: Hora Sinaei; Introd. la Cavalleria rusticana și Visulu unui rezervistü de Ziehrer. Inceputul la 8 ore séra.

Impăcarea Rusiei cu Bulgaria.

„Neue freie Presse“ publică unu interviev cu corespondentulu diarului „Nowoje Vremja“, care se află actualmente la Viena.

Corespondentulu declară, că elü nu a întreprinsu călătoria sa fără consimțemintulu ministerului afaceriloru streine alu Ru-

siei, care nu este defavorabilu unei împăciuiri cu Bulgaria.

Contraru sciriloru răspândite în privința Bulgariei de cătră emigrații bulgari și prin broșura lui Bendereff, corespondentulu a găsitü Bulgaria bine regulată, ca statü, și într'o ordine perfectă.

Corespondentulu espune apoi motivele căderei lui Stambulov și dice, că principesa Maria Luisa, care se bucură în Bulgaria de o mare popularitate, a păstratu o atitudine rece față cu Stambulov pentru că ea a fostu dese ori martoră la conduita puținü respectuoasă a lui Stambulov cătră prințulu.

Etă origina opoziției, care a adusü cădere sa.

Corespondentulu constată, că în Bulgaria nu există rusofili, cari să dorască, ca principatulü să fiă datu pe mâna Rusiei. Sentimentele rusofile ale Bulgariloru se mărginesc la dorința, ca Bulgaria să întreție pe viitoru relațiuni amicale cu Rusia. Independența și autonomia Bulgariei este idealulu tuturoru Bulgariloru rusofili.

Amici și inamici, toți suntu de acordü asupra necesității menținerii dinastiei actuale din punctulu de vedere alu stabilității guvernului în interiorü; afară de asta prințulu Ferdinand se bucură în străinătate și chiar în cercurile diplomatice rusesce, de cele mai mari simpatii.

Prințulu însuși ar fi gata să facă Rusiei ori-ce concesii compatibile cu onörea sa.

Corespondentulu scie, că există în Bulgaria proiectulu de-a adresa Țarului, după alegerea noiei Sobranii, o adresă, venindu de la poporul bulgaru, și prin care după ce se voru recunöce greșelile comise în trecutü cătră Rusia, liberătore Bulgariei, și avëndü în vedere necesitatea de bunăvoință a Rusiei pentru binele și prosperitatea Bulgariei, va fi rugatü Țarul de-a bine voi să recunöcă starea actuală a Bulgariei.

În privința scrisorei, ce Stambulov preținde, că are în mânilu sale, și a cărei publicare ar compromite, dice elü — pe prințulu, corespondentulu afirmă, că Stambulov posedă într'adevăr o scrisore, der că ea nu este de natură de a compromite pe prințulu politicesce. Acestă scrisore are de obiectu o afacere privată a prințului, asupra căreia prințulu ar vré să se păstreze tăcere, fără însă să-i fiă témă să nu se vorbescă de ea.

Confederațiunea balcanică.

Lui „M. E.“ i-se scrie din Parisu, că în 14 Iunie s'a ținutu o conferență în „Des Felibres“, la care au participatü toate națiunile din Peninsula-balcanică: Români, Greci, Bulgari, Serbi, Macedoneni, Albanesi și Armeni. Scopulu conferenței a fostu înființarea unei societăți, care să propage ideia confederațiunii tuturoru popölorilor din Peninsula-balcanică și din Asia-mică.

Conferența a alesu o comisiune de 11 membri, care a elaboratü statutelele și le-a așternutu altei conferențe, unde Liga s'a constituitü definitivü, statutele s'au primitü și comitetulu s'a compusü astfel: Președinte *Argiriates*, secretaru *Papasoglu*.

Punctele mai esențiale ale statutelor suntü următorele: Liga se numesce „Ligue pour la confederation balcanique“. Liga se va nisui, ca să realizeze unitatea tuturoru popölorilor din Peninsula-balcanică și din Asia-mică. Spre scopulu acesta Liga va înființa, filiale în țările interesate și va recurge la aceste țări pentru realizarea scopului; va eda diare și broșuri și-și va căștiga aderenți și pe altă cale. Venitele Ligei se voru încassa din cotisațiunii pe membrii și din colectele, ce se voru face în alte țări.

În confederațiã voru lua parte: România, Grecia, Bulgaria, Serbia, Thracia, Macedonia, Albania, Hertegovina, Bosnia, Armenia și mai multe orașe situate pe malulu Mării negre. În sensulu statutelorü, țările interesate voru trimite în fiă care anu delegațiunii deosebite în Constantinopolü, care va fi declaratü de orașu liberü. În adunările lorü delegațiunile se voru ocupa esclu-

sivü cu afacerile esterne ale confederațiiei. În casu de răboiu toate țările confederate suntü datore a-se supune hotăririloru delegațiuniloru și suntü obligate a-se ajuta imprumatü. Politica externă a confederațiiei se va conduce unitarü. În afacerile interne rămâne fiă-cărei țerei dreptulu absolutu de-a dispune liberü.

Grecia și creditorii ei.

Se scie, că tratările între reprezentanții creditoriloru streini ai statului elinicü și guvernulu din Atena au fostu unu momentü intrerupte și nu au fostu reluate decâtü în urma intervenirii ministrului englesü la Atena.

Reprezentanții creditoriloru, după lungi și încordate debateri, în cari au făcutü cele mai mari și posibile concesii, au fostu siliți să remită d-lui Tricupis o ultimă propunere.

Prin acestă propunere reprezentanții cereau, ca garanțiã pentru asigurarea serviciului regulatü alu datoriei publice, ca veniturile timbrului și ale monopoluriloru să fiă afectate, ca garanțiã pentru datorię.

Aceste venituri trebuiau să se verse la societatea monopoluriloru, care societate trebuia să se reformeze, în urma unei prealabile înțelegeri între guvernulu elenü și reprezentanții creditoriloru streini.

Societatea monopoluriloru trebuia să transforme în aurü veniturile și numai așa să se dea creditoriloru în sumă de 30% a dobândiloru celü puținü.

Guvernulu elenicü nu putea să beneficieze din excedentele venituriloru afectate la datoria publică, decâtü numai cu 50%, ér din restulu de 50%, 25% erau destinați pentru augmentarea dobândiloru, ér 25%, ce mai rămânü, pentru anuități.

Acestea erau în resumatü, după „Neologos“, propunerile reprezentanților creditoriloru, pe care d. Tricupis le-a respinsü și a silitü pe reprezentanții creditoriloru să declare, că părăsescü Atena, cosiderându misiunea lorü, ca terminată. Ministrulu Anglier la Atena intervine, și în urma unei consfătuiri cu d. Tricupis și cu reprezentantulu creditoriloru englesci, plecarea din Atena a reprezentanților s'a amânatu și tratările s'au reluatü pe basa propuneriloru guvernului elenü.

Guvernulu elenü se obligă să servescă creditoriloru 32 la sută din totalulu dobândiloru, în aurü, în timpa de trei ani, timpü necesaru pentru aplicarea reformelor financiare, pe cari are de gândü să le aducă în debateria reprezentanților națiunii. După trecerea acestui spațiu de timpü va urca dobânda la 35 la sută, ér de aci înainte câte o unitate, ca dobândă și anuitate pe fiă-care anu, până să ajungă la plata de 68 la sută, cândü va rămâne staționară, ceea-ce se va întempla peste 29 de ani.

Acestea suntü propunerile guvernului elenü. Afirmările unanime ale diareloru din Atena de o parte, plecarea din Atena a M. S. Regelui George de pe alta, dau a se înțelege, că tratările suntü pe o cale bună, și că voru ajunge la o soluțiune satisfăcătore și pentru creditori și pentru statü.

DIVERSE.

Doliulu Chinezoicelorü. Femeile chineze au obiceiulu de-a jeli într'unu modü foarte caracteristicu pe bărbații lorü răposati. După mörtea bărbatului, ele nu se spală, nu-și schimbă rufele și nu se pieptănă cu lunile. Luoru firescu, că urmarea acestui doliu scandalosü este, că nenoro-citele veduve prea adese-ori se bolnăvesc, căpătându câte și mai câte böle. Decă le întrebü, că pentru-ce jelescü în asemenea modü, ele îi răspundü: pentru-că în primele luni ale văduviei nu voescü să fiă iubite de cătră bărbați. Va să dică și femeile chineze cunoscu secretulu, prin care se potü cuceri inimile bărbatiloru.

Proprietarü: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactorü: responsabilu Gregoriu Maiorü.

Cursul pieței Brașov.			
Din 8 Iulie 1894.			
Bancnote rom.	Cump.	9.79	Vënd. 9.82
Argint român.	Cump.	9.70	Vënd. 9.75
Napoleon-d'or	Cump.	9.88	Vënd. 9.91
Galbeni	Cump.	5.80	Vënd. —
Ruble rusești	Cump.	132.5	Vënd. —
Mărci germane	Cump.	60.60	Vënd. —
Lire turcești	Cump.	11.15	Vënd. —
Seris. fonc. Albina 5%	101.25	Vënd.	102.25

ISVORULŢ Matild de BODOK

cea mai cristalină, în acid-carbonic cea mai bogată apă minerală

alcalin-acide-ferruginosă a continentului.

Isvoru ferruginosă de primul rang!

Medicamentu cu cele mai strălucite succese în contra madielor stomacului, în contra nervosității, în contra madielor cauzate din lipsă de sânge și cu deosebire în contra madielor femeilor etc.

Borviz de totă eleganța!

Apa minerală „MATILD” se găsește în calitate prospetă în depositul subsemnatului: Brașov, strada Michail Weiss (ulița poștei) Nr. 12, în toate birturile și cele mai multe băcării.

Prețulu unei sticle de 1 Litru (fără sticlă) 5 cr.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului și depositu de exportatiune

IOSIF GYÖRGY

471,6—*

(Transilvania.) Bodok. (Transilvania.)

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unu anu	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unu anu	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domni, cari se voru abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Maiu 1894.

Budapesta-Predeală										Ghirișu-Turda									
Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.
10 —	8.05	8.05	2 15	pl.	Viena	3. —	1.55	1.55	7.20	6.25	7.33	11.40	4. —	10.17	Ghirișu	5.10	10.30	3.30	9.12
8.25	2 10	1.55	6 —	9.15	Budapesta	5.50	7. —	7. —	1.50	8.15	7.53	11.20	4.20	10.37	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52
11.24	4 07	3.53	9 05	11.12	Szolnok	2.30	5.23	3.50	11.46	4.55									
1.35	5.46		11 33	12.50	P. Ladány	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24									
3.46	7.08		1 50	2.12	sos. } Oradea-mare		2.25	11.01	8.43	12.23									
4. —	7.15		2.24	2.19	pl. } Mezó Telegd		2.18	10.44	8.38	11.41									
4.39	7.43		3 03	2.49	Rév		1.52	10.07	8.13	11.07									
5.22	8.18		3.46	3 24	Bratoa		1.26	9 30	7.47	10.32									
5.45			4 07		Ciucia			9.16		10.13									
6.34	9.07		4 53	4 17	B-Huiedin	5.40	12.47	8 31	7.08	9.04									
7.18	9.37		5.32	4.50	Ghimbău	4.52	12.17	7.53	6.39	9. —									
8.05			6.24		Clușiu	2.55		6.53		8. —									
8.32	10.37		6.59	5.55	pl. } Clușiu	2. —	11.01	6.14	5.25	7.30									
8.49			8 40	6 11	pl. } Clușiu	10.45	5.45	4.48	6.47										
9.06			9 08	6 27	Apahida		5.18	4.23	6.29										
10.08			10 40	7.27	Ghirișu		9.23	3.51	3. —	5.21									
10.37			11.25	7.50	Cucerdea		8.53	3.06	2.20	4.47									
10.59			11 54		Uioara		2.48	2. —	4.29										
11.07			12.04		Vișul de sus		2.40	1.51	4.23										
11.31			12.34	8.17	Aiudă		8.23	2.11	1.20	4.02									
11.48			11.40	1. —	sos. } Teiuș		8.06	1.45	12.54	3.42									
12.25			11.55	1.40	pl. } Teiuș		7.59	1.10		2.49									
12.50			2.17		Creciunel		12.39		2.27										
1.04			2.35	9 09	Blașiu		7.30	12.24		2.13									
1.35			3.14		Micăsasa			11.48		1.39									
1.50			1. —	3.34	sos. } Copșa-mică		6.56	11.29		1.18									
2.13			1.02	3 49	pl. } Copșa-mică		6.54	11.14		1.01									
2.32			4.11	9.59	Mediașu		6.41	10.55		12.46									
3.04			1.39	4 48	Elisabetopol		6.20	10.21		12.16									
3.39			2.06	5 27	Sighișoara		5.53	9.42		11.39									
4.01			2.27	6 10	Hașfalău		5.33	9.13		11.17									
5.26			3.30	7.50	Homorod		4.27	7.45		10.02									
6.08			8.30	12.58	Agostonfalva		3.53	7.01		9.22									
6.40			4.16	9.03	Apșa		3.37	6.35		8.05									
7.16			9.38	1.34	Feldióra		3.16	5.58		8.02									
8. —			5 07	2.09	pl. } Brașov		2.45	5.08		7.43									
11. —			5 14	4.59	sos. } Brașov		7. —	2.18		10.37									
12.26			5.59	5.44	pl. } Brașov		6. —	1.42		9.57									
1 11			6.29	6.14	Timișu		5. —			7.01									
8 45			12.20	12.20	Predeală		5. —	1.12		9.30									
			9.15		sos. } Bucuresci		7.45			4.40									

Cucerdea-Oșorheiu-Regh.-săs.

Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.
2.02	8.10	3.11	8.58	pl.	Cucerdea	7.41	2.36
3.14	8.51	3.52	9.39		Ludoșu	7.03	1.58
5 07	10.27	5.26	11.11	sos. }	Oșorheiu	5.30	12.25
5.50	10.42	5.36		pl. }	Oșorheiu	5.18	9.35
7.25	12.15	7.15		sos. }	Regh.-săs.	3.50	8. —

Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.
5.42	4.10	9.06	7.05	3.56	11.08
10.30	9.01	4.20	2.25	6.34	1.50

Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu accel.
9.14	3.44	10.55	9.02	2.40	9.48
8. —	1.12	8.15			

Nota: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii mai negri însemnă orele de noapte.